

BRANDON MULL

TITOKFÖLDE

Az Esthajnalcsillag
felkel

 COOL
SELECTION

2. könyv

BRANDON MULL

TITOKFÖLDE

2. könyv:
Az Esthajnalcsillag felkel

*ÖLBE TETT KÉZZEL ÜLNI HIBA,
A TUDATLANSÁG NEM VÉD MEG*

*Anyunak és apunak,
végtelen szeretetükért és támogatásukért*

Az új nebuló

A többi nyolcadikkal teli osztályteremben Kendra megkereste a padját. Pillanatokon belül megszólal a csengő, és kezdődik az iskola utolsó hete. Még egy hét, és itt hagyja az általánost, és új suliba megy, középiskolába, ahonnét két másik iskolából érkeznek még diákok.

Egy évvel ezelőtt ez sokkal izgalmasabbnak tűnt. Kendra negyedik óta eminens tanuló volt, és egy új helyen megszabadulhatott volna a csendes, szorgalmas kislány címkéjétől. Ez az év azonban igencsak sokszínűre sikeredett. Elképesztő, hogy némi önbizalom és egy kicsit nyitottabb viselkedés mennyire megváltoztatja az ember helyét a társaságban. Kendra már nem ácsingózott annyira az új iskola és az újrakezdés után.

Alyssa Carter huppant le a szomszédos padba. – Azt hallottam, ma kapjuk meg az évkönyveket – mondta. Rövid, szőke haja volt, és karcsú alakja. Kendra akkor ismerkedett meg vele, amikor még szeptemberben beke­rült a focicsapatba.

– Klassz – nyögte. – Úgy néztem ki a képen, mint akit hipnotizáltak.

– A tiéd még szuper volt. Emlékszel az enyémmre? A fogszabályzóm drótja akkorának látszott, mint a vonatsín.

– Á, észre se lehetett venni.

Becsengettek. A legtöbben már leültek. Mrs. Price lépett be, egy olyan torz kinézetű fiú kíséretében, amelyet Kendra még sosem látott. Kopasz fejét hegek tarkították, az arca meg leginkább egy repedezett tूपárnára emlékeztetett. A szeme egy ráncnyi rés, az orra torz üreg, a szája ajaktalan és cserepes. Szemölcsöktől göcsörtös, tömpe ujjával a karját vakarta.

A ronda fiú amúgy választékosan öltözött: fekete-piros legombolt nyakú inget viselt, farmert és menő edzőcipőt. Megállt az osztály előtt a tanárnő mellett, aki így szólt az osztályhoz:

– Hadd mutassam be Casey Hancockot. A családja most költözött ide Kaliforniából. Nem lehet könnyű új iskolába menni így év végén, ezért kérek benneteket, fogadjátok szeretettel.

– Csak hívjatok Case-nek – mondta rekedten a fiú. Olyan volt a hangja, mintha fojtogatnák.

– Ehhez mit szólsz? – mormolta Alyssa.

– Nem semmi – súgta vissza Kendra. Szegény fiú alig látszott embernek. Mrs. Price az egyik első asztalhoz ültette le. A heges tarkóján lévő sebekből valami genny-szerűség szivárgott.

– Én szerelmes vagyok – fuvolázta Alyssa.

– Ne légy gonosz!

– Én? Tök komoly vagyok. Szerinted nem szívődglesztő?

Alyssa olyan őszinte képet vágott, hogy Kendra alig tudta elfojtani a mosolyát. – Ez már emberkínzás.

– Te vak vagy? Nagyon dögös! – A lány hangjából igazi sértettség érződött, amiért Kendra nem ért egyet vele.

– Ha te mondod – békítette Kendra. – Nekem nem az esetem.

Alyssa a fejét ingatta, mintha Kendrának elment volna az esze. – Akkor te vagy a világ legfinnyásabb csaja.

A hangszóróból a reggeli közleményeket duruzsolták. Case éppen Jonathon White-tal beszélgetett, aki nagyokat mosolygott meg nevetett. Ez fura... Jonathon nagyképű idióta, egyáltalán nem az a fajta, aki cirkuszba illő torzszülötteket pátyolgat. Kendrának még az is felűnt, hogy Jenna Chamberlain és Karen Sommers összeszenéz és sugdolózik, mintha vonzónak találnák Case-t. És nem látszott rajtuk, hogy viccelnének. Kendra alaposan körbenézett, és szemmel láthatóan egyetlen diákot sem taszított a fiú külseje.

Mi folyik itt? Aki így fest, az nem mehet be úgy egy osztályba, hogy az ott lévők közül senki se vonja fel a szemöldökét...

És hirtelen megértette.

Casey Hancockot azért látja elképesztően torznak és förtelmesnek, mert nem ember. Biztosan egy manó, akit mindenki más átlagos gyereknek vél. Csak ő látja az igazi alakját, mivel több száz óriástündér megcsókolta.

Amióta egy éve eljött Titokföldéről, Kendra csupán kétszer látott mágikus lényt. Egyszer egy talán harminc centi magas, szakállas férfit, aki valami csődarabot kapart ki egy szemétkupacból egy mozi mögött. Amikor közelebb akart menni, az apró ember besurrant egy csatornanyílásba. Egy másik alkalommal meg egy emberarcú aranybagolyra lett figyelmes. Egy pillanatra a szemébe nézett, majd a lény, aranyszín tollait megrebbentve, elszállt.

Az efféle különös látvány általában rejtve marad halandó szemek előtt. Sorenson nagypapa mágikus tejet itatott vele, amitől átlátott a misztikus lényeket rejtő illúziókon. Amikor pedig a tündércsókók ezt a képességet

állandóvá tették, nagypapa figyelmeztette, hogy bizonyos dolgokat néha biztonságosabb nem látni.

És tessék, most egy groteszk szörny kerül elé, aki új diáknak adja ki magát az osztályában! Mrs. Price végigment a padosrok között, az évkönyveket osztogatva. Kendra szórakozottan rajzolgatott az egyik könyve borítójára. Miért jött ide ez a micsoda? Csakis őmiatta lehet. Vagy arról van szó, hogy visszataszító manók rendszeresen beépülnek az állami iskolákba? Kémkedni jött? Bajt keverni? Szinte biztos, hogy rosszban sántikál.

Kendra felpillantott. A manó, a válla felett hátranézve, éppen őt bámulta. Örölnie kéne, hogy ismeri az új srác valódi kilétét, nem? Habár ez a tudat idegesíti, így legalább fel tud készülni az esetleges veszélyre, amit jelenthet. Titkos képességével szemmel tarthatja a manót. Ha jól csinálja, Casey-nek fogalma sem lesz róla, hogy ő felismerte az igazi valóját.

A Roosevelti iskola leginkább egy hatalmas dobozra emlékeztetett, és úgy építették, hogy télen a diákoknak ki sem kellett lépniük a szabadba. Folyosók kötöttek össze mindent, és a gyűlésterem szolgált egyben ebédlőként is. Csakhogy most tűzött a júniusi nap, így Kendra három barátnőjével odakint ebédelt egy kör alakú asztalnál, amelyhez íves padot rögzítettek.

Miközben aláírta Brittany évkönyvét, egy croissant-rágcsált. Trina éppen az övét szignálta, Alyssa meg Trináét, Brittany pedig Alyssáét. Kendra fontosnak érezte, hogy hosszú, jelentőségteljes szöveget írjon, hiszen évek óta a legjobb barátnők. A „Klassz nyarat” elmegy

ismerősöknek, de egy igazi barát ennél eredetibbet érdemel. Az a titka, hogy olyan közös vicceket vagy mókás dolgokat említsen meg, amiket együtt éltek át az év során. Most éppen arról írt, amikor Brittany nem bírta abbahagyni a nevetést, miközben történelemből felelt.

Hirtelen Casey Hancock zuttant le az asztalukhoz hívatlanul, a tálcáján lasagne, sárgarépaszeletek és csokoládés tej. Trina és Alyssa odábbcsusszant, hogy helyet szorítson neki. Szinte példátlan merészség volt egy fiútól, hogy egyedül leüljön négy lányhoz. Trina kissé bosszúsnak is látszott. Alyssa viszont olyan pillantást küldött Kendrának, mintha nyert volna a lottón. Bárcsak Alyssa látná, hogy néz ki valójában a legújabb szerelme!

– Mi még nem találkoztunk – mondta Casey elgyötört, rekedt hangon. – Case vagyok. Most költöztem ide.

Kendrának már a pusztá hangjától megfájdult a torka.

Alyssa bemutatkozott, és bemutatta a többieket is. Case két órán is együtt volt Kendrával. Mindkét alkalommal jól fogadták, amikor kiállt az új osztály elé, főleg a lányok.

Case egy villányi lasagnát dugott fogatlan szájába, és Kendra megpillantotta keskeny, fekete nyelvét. Ahogy rágott, felfordult a lány gyomra felfordult.

– Szóval hogyan lehet itt bulizni? – kérdezte Case sárgarépával teli szájjal.

– Kezdetnek azokhoz ülünk, akiket ismerünk – jegyezte meg Trina. Kendra elrejtette mosolyát. Még sosem örült ennyire annak, hogy Trina megleckéztet valakit.

– Ez a menő asztal? – kérdezte Case gúnyos meglepetéssel. – Alul akartam kezdeni, és szépen feldolgozni magam.

Ettől a választól Trinának elakadt a szava. Egy ragyas képi manóhoz képest jól felvágta a nyelvét.

– Mi együtt vagyunk két órán – jegyezte meg Kendrának, újabb adag lasagnét falva be. – Angolon és matelon.

A lány nehezen tudott azokba a hunyorgó szemekbe nézni, és jó képet vágni hozzá.

– Az meglehet – mondta.

– Nekem nem kell záróvizsgát tennem. A régi iskolában lettem. Csak lógok, és ismerkedem.

– Én is így vagyok vele – szolt Brittany –, de Kendra meg Alyssa a kitűnőre hajt.

– Utálok egyedül moziba menni, de még nincsenek barátaim – csevegett Case. – Nincs kedvetek este megnézni valamit?

– Dehogynincs! – vágta rá Brittany.

Kendrát megdöbentette ez a pimasz bátorság: ez az első napja itt, és egyből négy lányt hív randira. Ez a világon a legrámenősebb manó. Mit akarhat?

– Én is jövök – jelentette ki Alyssa.

– Oké – ment bele Trina. – Ha viselkedsz, még az évkönyvemet is aláírhatod.

– Nem adok autogramot – felelte lezseren Case. – Te is jössz, Kendra?

A lány habozott. Végig tud ülni egy egész filmet egy ilyen ocsmány szörnyeteg mellett? De hogy hagyhatná magukra a barátnőit, amikor csak ő tudja, mibe keverednek bele? – Talán – adta meg magát.

A manó egy harapással bevégezte a lasagnét. – Találkozunk a mozi előtt hétkor! A Kendall utcán, a kis bevásárlóközpont mellett. Bízunk a szerencsére, hogy játszanak-e valami jót. – A lányok rábólintottak, ő meg felállt és elment.

Kendra hallgatta, amint barátnői élénken kibeszélik Case-t. Alyssát első látásra levette a lábáról. Brittany is könnyen ment. Trina meg szeretett ugyan pimaszkodni, de ha egy fiú szembeszállt vele, azt már vonzónak találta. Kendra feltételezte, talán őt is lehengerelte volna a fiú, ha nem tudná, hogy egy förtelmes szörnyeteg.

Csakhogy a barátnőinek nem mondhatja meg az igazat. Őrütségnek hangzana minden vád. Pedig a manó tutira valami rosszban sántikál.

Az egész városban egyetlen ember volt, akivel Kendra megbeszélhette a dolgot. Aki nem volt túl megbízható.

Seth Randy Sawyerrel került szembe. Randy gyors volt, de alacsony. Év elején Seth még kicsit alacsonyabb volt az osztálytársainál, de a végére az átlag fölé nőtt. Randy ellen az a legjobb, ha kihasználja a magasságát.

Spencer McCain magához szorította a labdát, és lemaradt. Négyen kimentek a szélre, másik négy fedezett. Egy védő a vonalnál a másodperceket számolta, amikor megindulhat. Seth úgy mozdult, mintha át akart volna vágni a pályán, majd egyenesen a gólzóna felé iramodott. Spencer elhajította a labdát, ami magas spirált írt le. A passz kicsit rövidre sikerült, de Seth visszafutott érte és Randyt megelőzve odaugrott, és elkapta. Randy azonnal megragadta mindkét kezével, és lerántotta éppen a zóna elejét jelző Chad Dupree pólója előtt.

– Ez az – mondta Spencer, elkocogva.

– Seth! – kiáltott valaki. A fiú megfordult. Kendra volt az.

Nővére általában nem beszélt vele a suliban. A Rooseveltben hattól nyolcig voltak az osztályok, vagyis Seth a ranglétra alján volt, miután tavaly kijárta az alsót.

– Mindjárt – szólt oda. A srácok újra felálltak kezdéshez. Seth is elfoglalta a helyét. Spencer magához szorította a labdát, majd az átadását elcsípte Derek Totter. Seth meg sem próbálta üldözőbe venni Dereket. Ő a leggyorsabb az osztályban. Derek simán végigrohant a túlsó gólzónáig.

Seth odakocogott a nővéréhez. – Szokás szerint szerencsét hozol?

– Gyenge passz volt.

– Spencer csak azért hátvéd, mert ő dob a legjobban. Na mizu?

– Mutatnom kell valamit.

Seth karba fonta a kezét. Ez nagyon furá volt. Kendra nemcsak hogy szóba áll vele az iskola területén, de el akarja őt vinni valahová?

– Kezdünk! – kiabált ki Randy.

– Most játszunk – világosította fel Seth a nővérét.

– Ez Titokfölde-téma.

Seth a barátaihoz fordul. – Bocs, de ki kell szállnom!
– Elindultak Kendrával. – Mi az?

– Tudod, hogy én még látom a mágikus lényeket, ugye?

– Ja.

– Van egy új fiú az egyik osztályban. Embernek adja ki magát, pedig egy ronda szörny.

– Ne már!

– A barátnőim cukinak tartják. Én nem tudom, hogy néz ki. Írd le nekem!

– Hol van?

– Ott, Lydia Southwell-lel beszélget – mutatta lopva Kendra.

– A szőke srác?
– Nem tudom. A piros-fekete inges.
– Tényleg cuiki!
– Hogy néz ki?
– A szeme egyszerűen szédítő.
– Ne csináld már!
– Biztos csupa szépeket gondol.
– Seth, én komolyan beszélek!
Csengettek. Véget ért az ebédszünet.
– Komolyan szörny? – hitetlenkedett Seth.
– Kicsit hasonlít arra, ami az ablakon jött be Szent Iván éjjelén.

– Amire sőt szórtam?
– Az. Milyennek adja ki magát?
– Most hülyítesz? – kérdezte gyanakodva Seth. – Ez csak egy új fiú, és beleestél, igaz? Ha te nem mersz odamenni hozzá, elkérem neked a telefonszámát.
– Nem hülyéskedek – csapott öccse karjára Kendra.
– Sportos. Az állán van egy kis gödröcske. A haja szőke. Kócos, de menő. Mintha direkt lenne. Simán kapna szerepet egy szappanoperában. Ennyi elég?
– Nem kopasz és gennyes? – kérdezte Kendra.
– Nem. Komolyan undorító?
– Hánynom kell tőle. Na köszi, majd beszélünk!
Kendra elsietett.

Mr. Szappanopera is távolodott, még mindig Lydia Southwell-lel csevegve. Szörnyhöz képest jó ízlése van. Lydia a legaranyosabb lány az egész iskolában.

Seth elindult órára. Mr. Meyers bezárással fenyegette, ha még egyszer elkésik.

Kendra hallgatagon ült, miközben apu elfuvarozta a moziba. Próbálta meggyőzni Alyssát, hogy maradjon otthon. Alyssa már kezdett gyanakodni, hogy titokban le akarja csapni a kezéről Case-t, és mivel Kendra nem mondhatta el barátnőjének az igazat, nem forszírozta tovább a dolgot. Végül úgy döntött, ő is velük tart, mert nem hagyhatja barátnőjét kettesben egy alattomos manóval.

– Milyen filmet néztek? – kérdezte apu.

– Majd kitaláljuk, ha ott leszünk – felelte Kendra. – Ne aggódj, semmi „olyat”. – Kendra a legszívesebben megosztotta volna apuval a helyzetet, de ő semmit nem tudott Sorenson nagypapáék mágikus menedékéről, azt hitte, csak egy hétköznapi birtok.

– Biztos, hogy tanultál a vizsgákra?

– Egész évben folyamatosan bifláztam. Egyszer át-nézem, és kész. Sima ügy. – Kendra szeretett volna Sorenson nagypapával beszélni a dologról. Hívta is telefonon. Sajnos egyetlen telefonszámot tudott, és miután tárcsázta, egy géphang közölte vele, hogy a szám nem kapcsolható. Ezenkívül csak írni tudott neki. Így aztán, mivel fogalma sem volt, hogy a telefonvonal mikor javul meg, írt nagypapának egy levelet, amiben ecsetelte a helyzetet. Majd holnap feladja. Jó érzés volt elmondani valakinek Sethen kívül, még ha csak papíron is. De remélhetőleg telefonon is tudnak beszélni, talán még mielőtt a levél odaér.

Apu bekanyarodott a mozi parkolójába. Alyssa és Trina kint állt. Mellettük meg egy ocsmány manó pólóban és khakinadrágban.

– Honnét fogom tudni, mikorra jöjtek? – kérdezte apu.

– Mondtam anyunak, hogy majd Alyssa mobiljáról csörgök.

– Rendben. Jó mulatást!

Nem hinném, hogy az lesz, gondolta Kendra, ahogy kiszállt.

– Szia, Kendra! – krákolta Case. A lány tíz lépésről is érezte a kölnijét.

– Már kezdtünk aggódni, hogy nem is jössz – kommentálta Alyssa.

– Időben jöttem – fortyant fel Kendra. – Ti érkeztek korán.

– Válasszunk filmet! – javasolta Trina.

– És Brittany?

– Az ősei nem engedték el. Tanulnia kell.

Case összecsapta a kezét. – Akkor mit nézzünk meg?

Pár percig egyezkedtek. Case a *Szégyenérem* című filmre voksolt, amiben egy sorozatgyilkos a kongresszusi érdemérmét megkapott veteránokat terrorizálja. Végül Case letett róla, amikor Trina megígérte, hogy vesz neki pattogatott kukoricát. A nyerő a *Helycsere* lett, amiben egy ügyefogyott lány álmai pasijával randizhat, miután az agya az iskola legnépszerűbb csajának a testébe kerül.

Kendra eredetileg is szeretne volna megnézni ezt a filmet, de most attól tartott, hogy nem fogja élvezni. Nincs annál rémesebb, mint egy kopasz manóval összebújni egy nyálas, csajos filmen.

És valóban nehezen tudott a filmre figyelni. Trina és Alyssa közrevette Case-t, és versengett a figyelméért. Egy nagy közös vödörből ették a kukoricát. Kendra nem kért, amikor megkínálták. Ő hozzá nem nyúl ahhoz, amit azok a ragyás kezek érintenek.

A film végére Case karja Alyssa vállán nyugodott. Egyre csak sugdolóztak és vihogtak. Trina karba font kézzel, és morcos képpel ült. Szörny ide vagy oda, mikor

sült ki abból jó, ha több lány ment moziba egy sráccal, akit valamennyien kedvelnek?

Case és Alyssa kézen fogva lépett ki a moziból. Trinát várta a mamája a parkolóban. A lány foghegyről odavetve elköszönt, és ott hagyta őket.

– Használhatom a mobilodat? – kérdezte Kendra. – Fel kell hívnom aput.

– Persze – adta oda Alyssa.

– Elvigyünk? – kérdezte Kendra tárcsázás közben.

– Nem lakom annyira messze. És Case elkísér.

A manó furcsán, ravaszul mosolygott Kendrára. A lányban most először ötlött fel: Case talán sejti, hogy ő ismeri az igazi mivoltát. Mintha élvezte volna, hogy semmit nem tehet.

A lány igyekezett közömbös képet vágni. Anyu vette fel, és Kendra jelezte, hogy jöhetnek érte. Aztán visszaadta a telefont Alyssának. – Nem hosszú az gyalog? Elvihetünk mindkettőtöket.

Barátnője tekintetéből kiolvasta a kérdést, hogy miért akar szántsándékkal belerondítani ebbe a csodás dologba. Case vigyorogva karolta át a vállát.

– Alyssa – mondta határozottan Kendra, és megfogta barátnője kezét –, beszélnem kell veled négy szemközt egy pillanatra. – Maga felé rángatta a lányt. – Megbocsátasz, Case?

– Nem gond. Amúgy is be kell ugranom a vécére – azal visszament a moziba.

– Mi a bajod? – fakadt ki a lány.

– Gondold meg! Nem tudunk róla semmit. Csak ma talákoztál vele. És nem kisfiú. Biztos, hogy kettesben akarsz sétálni vele a sötétben? Nagy bajba kerülhetsz.

Alyssa hitetlenkedve meredt rá. – Látom rajta, hogy kedves srác.

– Nem, te azt látod, hogy jóképű és vicces. Sok pszichopata elsőre kedves srácnak látszik. Ezért kell eleinte nyilvános helyekre menni, mielőtt kettesben maradsz vele. Főleg, ha tizennégy vagy!

– Erre nem is gondoltam – ismerte be Alyssa.

– Gyertek velünk, apu elvisz. Ha beszélgetni akarsz vele, beszélgessetek a házatok előtt. Ne egy sötét, üres utcán.

Alyssa bólintott. – Talán igazad van. Abból nem lehet baj, ha haza tudok kiabálni.

Amikor Case kijött, Alyssa előadta az új tervet, kihagyva a potenciális pszichopata elméletet. A fiú eleinte ellenkezett, mondván, hogy ilyen kellemes este bűn lenne kihagyni a sétát, de amikor Kendra emlékeztette, hogy elmúlt kilenc, ímmel-ámmal engedett.

Pár perc múlva megjött apu. Felajánlotta, hogy örömmel elviszi Case-t és Alyssát. Kendra előreült, Alyssa és Case hátra, és végig kézen fogva sutyorogtak. Alyssáék házánál tették ki a turbékoló párt. A srác kijelentette, hogy az utca végén lakik.

Amikor elhajtottak, Kendra még visszanézett. Egy förtelmes, ravasz manóval hagyja a barátnőjét. De nem tehet mást! Legalább a lány háza előtt vannak. Ha bármi történik, kiabálhat vagy beszaladhat. Az adott körülmények között be kell érnie ennyivel.

– Úgy látom, Alyssának barátja van – jegyezte meg apu.

Kendra az ablaknak hajtotta a fejét. – A látszat gyakran csal.

Szóba állni idegenekkel

Másnap Kendra szándékosan korábban érkezett az osztályterembe. Ahogy a többiek szállingóztak, torkában dobogó szívvel várta, hogy meglássa Alyssát. Case sétált be, és noha Kendra kihívóan figyelte, a fiú rá se hederített. A terem elejébe ment, és Mrs. Price asztala mellett Jonathon White-tal beszélgetett.

Vajon Alyssa arca tejesdobozon fog szerepelni? Ha igen, Kendra csak magát okolhatja. Egy pillanatra sem lett volna szabad a barátnőjét kettesben hagynia azzal a manóval.

Két perc sem maradt becsengetésig, amikor Alyssa belépett. Futólag Case-re pillantott, de nem köszönt neki. Egyesen a padjához ment, és leült Kendra mellé.

– Jól vagy? – kérdezte tőle Kendra.

– Megcsókolt – felelte Alyssa feszes mosollyal.

Kendra próbálta titkolni utálatát. – Mit csinált?! Nem mondod túl boldogan.

Alyssa bánatosan ingatta a fejét. – Olyan jól éreztem magam. Amikor elmentetek, kicsit beszélgettünk a házuk előtt. Nagyon aranyos és vicces volt. Aztán közelebb jött. Megrémültem... hiszen alig ismerem. De közben izgalmas is volt. Végül aztán csókolóztunk. Kendra... olyan szájszaga van, mint a kutyáknak.

A lány nem bírta megállni, hogy ne nevéssen.

Alyssa láthatóan örült a reakciónak, és még élénkebben mesélt: – Komoly. Bűdös. Mintha sose mosott volna fogat. Mintha rohadna a szájában valami. Nem is tudom igazán elmondani, olyan. Azt hittem, elhányom magam. Esküszöm, alig tudtam visszatartani.

Ahogy bámulta a leprás arcbőrt, amit Alyssa megcsókolt, Kendra csak elképzelni tudta, milyen szörnyű szaga lehetett. Az igazi valóját leplező illúzió ezek szerint nem rejtette el a förtelmes leheletét.

Becsengettek. Mrs. Price néhány lármás fiút próbált leültetni a terem végében.

– És mit csináltál? – kérdezte Kendra suttogva.

– Szerintem látta rajtam, mennyire kibuktam. Olyan furán mosolygott, mintha számított volna rá. Én totál kiakadtam, szóval nem voltam vele kedves. Kijelentettem, hogy mennem kell, és berohantam.

– Ezek szerint kiszeretted belőle?

– Nem akarok sekélyes lenni, de ki. Trináé lehet. De gázálarcra lesz szüksége, annyira durva. Egyből a fürdőbe mentem, és szájvízzel gargalizáltam. Ha csak rá nézek, kiver a víz. Voltál már úgy, hogy ettél valamit, hánytál tőle, aztán soha többet rá se bírtál nézni?

– Alyssa – szólta rá Mrs. Price –, még van négy nap a tanévből.

– Elnézést, tanárnő!

Mrs. Price az asztalához ment, és leült... Aztán sikantva felugrott, a szoknyáját csapdosva. Hunyorogva nézte az osztályt. – Valaki rajzszöveget tett a székemre? – kérdezte hitetlenkedve. Megtapogatta a szoknyáját, majd megnézte a széket és a padlót. – Nagyon fájt, és cseppet sem vicces. – Kezét csípőre téve meredt az osztályra. – Valaki csak látta. Ki tette?

Az osztály hallgatott, a diákok csak oldalvást sandítottak egymásra. Kendra el sem tudta képzelni, hogy bárki ilyen fájdalmas viccet csináljon, még Jonathon White sem. Amíg eszébe nem jutott, hogy óra előtt Case a tanári asztal közelében ácsorgott.

Mrs. Price egyik kezével a homlokát dörgölve az asztalnak támaszkodott. Elég rendes tanár volt: egy közepkorú, göndör, fekete hajú nő. Keskeny arcán mindig sok sminket viselt. Nem érdemelte meg, hogy egy manó a bolondját járassa vele.

Kendra fontolgatta, hogy jelentkezik. Gond nélkül kiadta volna a szörnyeteget. Csakhogy az osztálytársai szemében úgy látszana, hogy le akarja járatni a menő srácot. Ráadásul gyanúsította ugyan, de látni ő sem látta.

Mrs. Price pislogva megszólalt: – Nem érzem... – kezdte, aztán szavai összefolytak, és a padlóra rogyott.

Tracy Edmunds felsikoltott. Mindenki felállt, hogy jobban lásson. Páran odasiettek. Az egyik fiú kitapintotta a pulzusát a nyakán.

Kendra is odatolakodott. Mrs. Price meghalt volna? A manó mérgezett túvel szúrhatta meg? Case éppen őmellé guggolt le.

– Hívjátok Mr. Fordot! – kiáltotta Alyssa.

Tyler Ward kirohant, feltehetőleg az igazgatóért.

Clint Harris, aki a pulzust tapintotta, közölte, hogy Mrs. Price szíve ver. Talán csak elájult.

– Emeljük fel a lábát! – javasolta valaki.

– Ne, inkább a fejét! – kontrázott másvalaki.

– Várjuk meg a védőnőt – így egy harmadik.

Ekkor Mrs. Price nagy levegőt vett, és felült. Tágra nyílt szemmel nézett körül, mintha nem tudta volna, hol van. Aztán a padok felé mutatott. – Üljetek vissza azonnal!

– De a tanárnő az előbb... – kezdte Clint.

– Üljetek vissza! – ismételte Mrs. Price határozottan. Mindenki engedelmeskedett.

Mrs. Price karba font kézzel megállt az osztály előtt, és úgy fürkészte őket, mintha olvasna a gondolataikban. – Életemben nem találkoztam ilyen rendetlen viperákkal – fröcsögte. – Ha rajtam múlna, mindnyájatokat kirúgnálak.

Kendra a homlokát ráncolta. Ez nem vallott Mrs. Price-ra, még az adott körülmények között sem. A hangja is más volt, kegyetlen és gyűlölködő.

Mrs. Price megragadta Jonathon White asztalának szélét. Ő ült legelől a sorozatos fegyelmeztelenségek miatt.

– Mondd meg nekem, kisember, ki tette a rajszöveget a székemre? – A tanárnő a fogát csikorgatta. Nyakán ki-dudorodtak az erek. Úgy nézett ki, mint aki mindjárt felrobban.

– Én...én... én nem láttam – dadogta Jonathon. Kendra még sosem hallotta ilyen ijedtnek.

– Hazudsz! – rikoltotta Mrs. Price, és megemelte az asztal elejét, ami hátraborult. Mivel az ülőrész a padhoz kapcsolódott, így Jonathon is hanyatt esett, fejét a mögötte lévő padba verve.

Mrs. Price a következő asztalhoz lépett, Sasha Goethéhez, a kedvencéhez. – Mondd meg, ki tette! – követelte a tomboló tanár, és nyál fröcsögött a szájából.

– Én nem tu... – Sasha csak ennyit tudott kinyögni, majd az ő asztala is felborult.

Kendra a döbbenete ellenére is megértette, mi törté-
nik. Case a szűrő tárgygal nem mérget adott be Mrs. Price-nak, hanem valamiféle bűbajt bocsátott rá.

Felállt, és elkiáltotta magát: – Casey Hancock volt!

Mrs. Price megtorpant, összehúzott szemmel nézett Kendrára. – Azt mondd, Casey? – Hangja halk és halálos volt.

– Láttam a tanárnő asztalánál óra előtt.

Mrs. Price Kendra felé indult. – Hogy merészeled megvádolni az egyetlen embert az osztályban, aki egy légynek se ártana? – Kendra hátrálni kezdett. Mrs. Price továbbra is halkán beszélt, de látszott rajta, hogy ki van kelve magából. – Te csináltad, ugye? És most másra mutogatsz, az új fiút vádolod, akinek nincsenek barátai. Nagyon aljas dolog, Kendra. Nagyon aljas.

A lány már a hátsó falhoz ért, és Mrs. Price egyre közeledett. Csak pár centivel volt magasabb nála, de ujjait karomszerűen begörbítette, és szemében gonoszság kavargott. Az általában higgadt tanárnőről lerítt, hogy ölni akar.

Már csak pár lépés választotta el őket, amikor Mrs. Price elrugaszkodott. Kendra oldalt ugrott, és a másik padsor mellett a terem eleje felé iramodott. Mrs. Price ott loholt mögötte, majd Alyssa kidugta a lábát, és felbuktatta a megveszett tanárt.

Kendra feltépte az ajtót, és szemtől szembe találta magát Mr. Forddal, az igazgatóval. Mögötte a lihegő Tyler Ward állt.

– Mrs. Price kivetkőzött magából – magyarázta Kendra.

Ekkor Mrs. Price sikítva rávetette magát a lányra. A zömök, testes Mr. Ford elkapta a mániákus tanárt, és leszorította a karjait. – Linda! – szólt rá olyan hangon, amiből érződött, hogy nem hisz a szemének. – Linda, a nyugodj meg! Hagyd abba, Linda!

– Férgék ezek mind – sziszegte a nő. – Viperák! Ördögök! – Vadul hanykolódott, hogy kiszabaduljon.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Mr. Ford körbenézett a teremben, látta a felfordult padokat. – Mi történt itt?

– Valaki rajszöget tett a székére, és kiborult – zokogott Sasha Goethe, aki a feldöntött padja mellett állt.

– Rajszöget? – Mr. Ford még mindig a vergődő tanárnőt igyekezett kordában tartani. Mrs. Price hirtelen hátrakapta a fejét, és pont Mr. Ford arcába fejelet. A férfi hátratántorodott, a nő pedig kitepte magát a markából.

Mrs. Price félrelökte Kendrát, kiugrott az ajtón, és elrohant a folyosón. A döbönt Mr. Ford a tenyerével fogta fel az orrából csorgó vért.

A terem túlsó felén Casey Hancock, az álcázott manó gúnyosan vigyorgott Kendrára.

A nap végére Kendrának már csömöre lett az osztályban történt drámából. Az egész iskolában az volt a szenzáció, hogy Mrs. Price megbuggyant. A bekattant tanárnő elszaladt, a kocsiját a parkolóban hagyta, azóta se látták. Amikor elterjedt a hír, hogy Kendra megvádolta Case-t, és hogy a tanárnő őt támadta meg, egyfolytában kérdésekkel bombázták.

Kendra rettenetesen érezte magát a Mrs. Price-szal történetek miatt. Biztos volt benne, hogy valami manóvarázslat áll a dolog mögött, de ezt az elméletét nem terjeszthette az igazgató elé. Ráadásul el kellett ismernie, hogy nem látta, hogy Case bármit is tett a székre. És a jelek szerint más sem. Még csak a rajszöget sem találták. És persze Case titkos mivoltáról szintén nem mondhatott semmit, hiszen nem tudta bizonyítani, maximum úgy, ha Mr. Ford szájon csókolja.